

Садок вишневий коло хати (скорочено)

Тарас Шевченко

Садок вишневий коло хати.
Хрущі над вишнями гудуть.
Плугатарі з плугами йдуть.
Співають ідучи дівчата,
А матері вечерять ждуть.
Сем'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встає.
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає.
Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх;
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата
Та соловейко не затих.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Про цей вірш Т. Шевченка літературознавцями написано багато досліджень. Надзвичайно простий, без особливих художніх засобів, він просто чарує своєю поетичністю. Вражає те, що написаний він за похмурими тюремними ґратами. Якою ж сильною була туга поета ш рідною Україною, яка багата уява, щоб створити такий шедевр! Чи є ще щось краще, ніж квітучий сад, мирна хліборобська праця, дружна родина, спів соловейка? Про це мріяв усе життя й сам Шевченко, хоч його мріям не судилося здійснитися. Вірш став "візитною карткою" України — квітучої, мирної, співучої та доброї.